

כתבת השער הקידומי:

פרשת מעיין - מה

היה קורה אילו...

ראובן מעיין מת מסרטן. התרופה לא ניתנה לו. צוות "העולם הזה" היה כהלווייה, ומסקר את ההיבטים האנושיים, הרפואיים והפילוסופיים של הפרשה. האם נגי זר עדין למות?

8

כתבת השער האחורי:

הייתי מתנחלת

בימית!

כתבת "העולם הזה" שהתחזקה כחברת התנועה לעצירת הנסיגה בפניו שהתה במשך שבוע בימית. היא מדווחת: יש הרבה אחוזים בטרופ משי, חי, ויש המאיימים לא חוז בנשק!

68

משלחת שלום ישראלית לדמשק!

אורי אבנרי מגלה: בראשית שנת 1981 בהשתתפות ישראלים ופולטיניס, נדון הרעיון לשגר למועצת אש"ף בדמשק משלחת שלום ישראלית. הרעיון טורף עליי רק"ח ססירבה להשתתף במשלחת שבה יש ראיסטיציניס! עכשיו מנסה רק"ח לטרפד את עיצאם סרטאוו.

7

רצח סוחר הנשק

כתב העולם הזה מוסיף לדווח על החיים מתחת למגף בארגנטינה: שתי גוויות נמצאו בתאמיטשן של מכונת. סוחר נשק יהודי ואשר תו נרצח, על-ידי מי? מדוע?

35

הפרקליט והזונה

על רומן ישראלי מיוחד במינו: עורך-הדין הנשוי התאהב ביצאנית, הביא אותה מדי בוקר למקום העבודה שלה — ועכשיו הם עומדים להתחתן!

64

תעלומת

הגווייה האבודה

במדורה "חוק בצד" מנתחת הכתבת לענייני מיטש של העולם הזה מיקרה של רצח, שבו לא נמצאה הגווייה. כיצד נהגת המיטשרה? על מה מבססת ה"פרקליטות את טיעוניה? כיצד יפסוק בית-הדין?

50

לי לה לו

מציאות ושדוכים, שיקוצים וברכות ועוד שונות ומשונות במדור החדש.

72

לשנות

מן היסוד!

הח"כ מאיר שיטריט חושף כי ראיון "העולם הזה" את האני מאמין האיש והפוליטי שזו. הוא רוצה להגיע לממשלה, פוען שדויד לוי נאמן מדי למיפלגה ואומר שבמדינת ישראל צריך לי שנות דברים מן היסוד!

36

המאניה החיפאית

הברוקרים התליאכביים מקנאים בהם וחוששים מהם: אלה הם שדושה שותפים חיפאיים שניהלו לפני שנה תיקי השקעות בכרספה בסך 50 מיליון ל"י רות — והיום הם מזלגלים שני מיליארד ורבע!

67

על ריבועים וחימשים

לאנה גרוברג כת הי"ע יש כת. יש לה גם נכרה, גם ניה וגם חימש. היא עדיין קוראת בני משקפיים, שניה בפייה, ואין לה בעיות של שמייעה.

52

העיתונאי שעבר מהמיטבח הכלכלי למיסערה: לחתוך בכשר החי הפרווה היא הידידה הטובה ביותר: חלום ליד חורף

55

57

מדורים קבועים:

33	בזונים	4	תשקוף
38	ממסיבה למסיבה	5	במדינה
42	רחל המרחלת	7	הנרון
	קודנוע - החתיכות מקליפורניה	13	הרופקופ
44	גאלפולי של וייר והס צחקו על כולם	14	מיכתבים
46	שידור	18	תשבץ
49	מדריך שידורים	19	זה היה העולם הזה שהיה
56	איש ממאדים		יומן אישי - אוטו-טונומיה, אדרי-כלות ישראלית, דני קרונו, גאל-נא תנקור נטוע
	לא לגברים - על הרזיה, בעלים טריים, פונץ לא נורמלי וסיפריה מזוכית	21	מה הם אמרים - מרדכי שני, משה קצב, רוני מילוא, אייבי נתן, שלמה ניצן ודינה דורון
60	נמר של נייר - רולן בארת, אחרון הפועלים, אביגדור המאירי, ג'ק צוקר וחברת מחשבות	22	עולם קפן - סולידאריות והסנקציה
62	ספורט - טוטו-מאמנים	25	ית, פוליו והשבויים העיראקיים
70	אתה והשקל	27	אנשים בעולם
71	לי-לה-לי	27	אנשים
72		31	

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, מ.ל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. העורך הראשי: אורי אבנרי. עורך-תכנית: יוסי שנון. רכז מערכת: שרית ישי ושמה פרנק. עורכי כיתוב: תמו מוטוביץ וניורא נוימן. צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי. ראש המינהלה: אברהם סימון. מחלקת המודעות: רפי זכרוני. המו"ד: "העולם הזה" בע"מ. מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור. הפצה, גר" בע"מ. גזופות צינקוגרפיה, "כספי" בע"מ.

מטרה טובה. אך אין הוא יכול לבוא לידי ביטוי כאשר אין מניחים לה לפעול באופן חופשי. מי שמצר את צעדיה של העיתונות מויק, לא פעם, לעצמו ולעניינו.

"הדובר אינו מעוניין"

אחד התפקידים החשובים ביותר של העיתונות הוא להגן על קורבנות החברה, ולפקוח עין על היחס לאותם אנשים שאינם יכולים להגן על עצמם. זה נוגע לזקנים, לקטינים, לחולים, לנכים, אך מעל לכל זה נוגע לאסירים — אותם המחזקים אחרי סוג ובריחה, המופקרים לחלוטין לעוצמת המנגנון הכולא אותם. שאין להם קול. על רע זה מרגיזה אותי מאוד הפרשה הבאה:

נציבות בתי-הסוהר מפעילה לאחרונה מערכת מסועפת של יחסי-ציבור, כדי לשפר את תדמיתה בחברה. הנציב, הדי"ר מרדכי ורטהיימר, נפגש לפני כמה ימים עם כתבי העיתונות לענייני מיטש וערך להם סיור בבתי-הכלא. השבוע התראיין ברדיו וסקר את המצב בממלכתו. תדמית החדש, מציאות חודר, כתבת העולם הזה לענייני-מיטש, עורכת-הדין אילנה אלון, פנתה אל דובר שרות בתי-הסוהר, דויד זילברמן, וביקשה היתר לבקר אצל אסיר-העולם אבישי נגר. הדובר סירב לאשר את הביקור. אבישי נגר נדון למאסר-עולם באשמת רצח. למרות שהגופה של הקורבן לא נמצאה מעולם (ראה עמודים 51-50). כאשר התקבל במערכת מיכתב מדי אסיר זה, שבו טען כי נעשה לו עוול וביקש לשוחח על-כך, התקשרנו עם שרות בתי-הסוהר כדי לתאם פגישה.

קרא קרי

כאשר אך התעוררה פרשת ראובן מעיין, קורבן הסרטן, יצא צוות של העולם הזה לסיקור הצד האנושי והרפואי של הפרשה.

מעיין לא היה לנו זר. הכרנו אותו בעבודתו בעל המשמר. הקדשנו בשעתו כתבה ארוכה לבנו, הגי, שנספה בפעולה בלבנון (העולם הזה 1859). אך כשיצא הצוות לעבודתו, נתקל בהתייגדות המישפחה. היא לא רצתה להטריד את החולה, להדור לתחמו הפרטי. סברתי כי זהו יחס מוטעה. במאבק

קורבן מעיין מאוחר מדי

הגורלי על זכותו של מעיין להשתמש בתרופה שהוא חפץ בה (ראה עמודים 8-10). היתה חשיבות מכרעת לדעת הקהל. אפשר היה להביא את דעת-הקהל לידי התעוררות ותגובה רק עליידי פירי סום הסיפור המלא של האיש האומלל. דעת-הקהל מגיבה אחרת כאשר מדובר באדם חי וסובל. שאפשר לראותו ולשמוע את קולו, מאשר כאשר מדובר בבעיה עקרונית מופשטת. אולם כיבדתי את החלטת המישפחה. לא ניסיתי לחוץ עליה. וכי מי יקבל על עצמו להטריד מישפחה במצב כזה, גם כאשר הכוונה היא לעזור לה? התוצאה היתה שראובן מעיין האיש הופיע לעיני הציבור רק בשלב הסופי של הפרשה. בתוכנית מוקד בטלוויזיה. אז כבר היה זה מאוחר מדי. בית-המיטשט אמר את דברו. הרופאים מתנגדי-הרפואה התכצרו בעמדותיהם. דעת-הקהל שוב לא הספיקה להתעורר. לקבל תופה ולהזיז את המימסד.

אין לשנות מה שהיה, אך נדמה לי שיש להסיק לקח למען העתיד. אנשים הנתונים בצרה נרתעים באופן טיבעי מפני פירסום. הם נוטים להסתגר בדליית אמר תיהם, להתכנס בתוך עצמם. זוהי תגובה אינסטינקטיבית, מובנת בחלט. אך לי עיתים קרובות מאוד היא נוגדת את ה-אינטרסים האמיתיים של בעליה. לעיתונות יש כוח. כוח זה יכול לשרת

אורי אבנרי